

Folketingets Enerkipolitiske Udvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato 25. maj 2009
J. nr.

Enerkipolitisk Udvalg har i brev af 18. maj 2009 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende L 181, som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål 68:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 18. maj fra Emmelev Mølle, jf. EPU L 181 – bilag 16.”

Svar:

Emmelev Mølle rejser tre problemstillinger i henvendelsen til Enerkipolitisk Udvalg, nemlig 1) miljøvenligheden af rapsbaseret biodiesel, 2) sammenligningen mellem rapsbaseret biodiesel og biodiesel fremstillet på basis af slagteriaffald og selvdøde dyr, og 3) tidsforløbet for indfasningen af biobrændsler på det danske marked.

Mine kommentarer hertil er følgende:

Ad 1.

Jeg synes det er yderst positivt, at Emmelev Mølle ifølge det forelagte har udviklet en effektiv produktionsproces, således at produktionen af biodiesel har høj CO₂-fortrængning, som lever op til EU's bæredygtighedskriterier.

Ad 2.

Lovforslaget indeholder en særlig tilskyndelse til anvendelse af 2. generations biobrændsel, idet disse – som fastlagt i EU's VE-direktiv – tæller dobbelt ved opgørelsen af om landene overholder forpligtelsen i henhold til direktivet. 2. generations biobrændstoffer defineres i denne sammenhæng, som biobrændstoffer, der produceres på basis af affald eller restprodukter, og derfor vil biodiesel, som produceres på basis af slagteriaffald mv. i princippet også kunne klassificeres som 2. generations biobrændstof. Baggrunden herfor er, at 2. generations biobrændstoffer ud fra en samlet bæredygtighedsbetragtning ønskes fremmet, idet disse – i langt mindre omfang end 1. generations biobrændstoffer – giver anledning til mulige konflikter i forhold til skovrydning, social bæredygtighed mv.

Jeg har i øvrigt ingen kommentarer til vurderingen af analyserne om CO₂-udledningen ved produktionen af biodiesel fra Daka, som omtales i materialet fra Emmelev Mølle.

Ad 3.

Jeg henviser til, at spørgsmålet om tidsforløbet for indfasningen har været underkastet en uafhængig vurdering udført af Teknologisk Institut, blandt andet med inddragelse af erfaringerne fra Sverige. Denne undersøgelse dokumenterer, at det vil tage nogen tid at etablere de nødvendige anlæg til iblanding af biobrændstofferne i benzin og diesel. Set i sammenhæng med tidsforbruget til myndighedsgodkendelser af disse anlæg, er det min vurdering, at det ikke er realistisk med en hurtigere indfasning af biobrændstoffer end forudsat i bemærkningerne til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Connie Hedegaard